

VÁŽNE - NEVÁŽNE

STRPATÉ VERŠE A MYŠLIENKY

Napísala Zuzana Balašiovová Donátová
Ilustroval Vlado Javorský

Vážně

-

nevážně

Autor: © Zuzana Balašiovová Donátová
Ilustrácie: © Vlado Javorský
Obálka: © Adriána Švarná
Korektúra: Lenka Kleimanová
Vydavateľstvo: © Elist s.r.o., Liptovský Mikuláš
Rok vydania: 2021

Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy nesmie byť reprodukováaná, uchovávaná v rešeršných systémoch alebo prenášaná akýmkoľvek spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora, respektíve vydavateľa.

ISBN: 978-80-8197-368-0

Niekoľko slov

Prečo ľudia píšu? Lebo majú možnosti. Dostali do rúk prostriedok, ktorý v dávnych časoch neexistoval. Písanie je formou prejavu, tak ako samotný život. Je to prejav. Tým, že sa prejavujeme, vyjadrujeme, uvažujeme a konáme – žijeme. Niektorí vylievajú svoju dušu cez slová, niektorí vykrikuje svoj nevypočutý názor a niektorí píše len tak. Pre dobrý pocit. Nie je za každou ľudskou činnosťou pocit? To, či je písanie autora kvalitné podľa paragrafov literárnych kritikov, alebo vôbec čitateľné pre každého, je relatívne. Prejav autora spojený s dobrým pocitom a s odozvou čitateľa môže s ľahkosťou odzbrojiť vrtkého a ostrého kritika. Alebo nie?

Zuzana Balašiovová Donátová

Strapaté verše

Básnikom

Myšlienku napíšeš i na papier uložíš.

Šantivo sa vzduchom kľže
do bubienkov neznalých.

Zakričíš báseň do sveta
zo všetkých svojich síl,
ak rezonuje v ďalšom srdci,
ver, že si sa nezmýlil.

GHGEŠ ZA VYSVEĎČENIE KNIHY V VARI KRAJNEM

O čom je život?

Väčšinou o rodine, práci a zdraví.

O čom je rodina?

O úsilí, láske aj hraní.

O čom je zdravie?

O tele, mysli a poznávaní.

O čom je láska?

O vášni, súcite aj pochopení.

O čom je práca?

O námahe a živobyті, kde to občas bolí.

O čom je teda život?

O vnútornej sile, ktorú nič nezlomí.

HRÁME SA NA OČKA A MAMIČKI... MAMIČKA PRAVE NABÚRALA NOVÉ AUTO...

Túžba

Teším sa hneď zrána.
Pozorujem, vážne poletuje vrana.
Teším sa na vôňu kávy,
zábavu, čo ponúkajú ranné správy.
Teším sa na nový deň.
Možno práve dnes
niekomu sa splní sen.
Nepodceňujem bežné rána,
azda sú v mojej réžii.
Tak ako šepká hlava,
predstavou silnieš, môj milý.
Rozhodnutia, skutky, vízie
sú len v našej moci,
čo si neurobíš, nemáš,
aj keď sa túlaš v modlitbách k pomoci.

VOLÁ TETO, ŽE ULOVIL ZLATÚ RYBKU.
MÁŠ NEJAKE' ŽELANIE ?

Vek

Často počúvam vetu
o ľudskom biologickom veku.
Vraj v tridsiatke sme už starí
a v štyridsiatke nie mladí.
V šesťdesiatke v chrbte pichá,
v osemdesiatke človek vzdychá.
V deväťdesiatke sme nenormálni,
storoční sú s'aby zázrak,
médiami obliehaní.
Vraj pocit, že sme starí,
je otázkou predstáv, hlavy.
Ktorú najviac sýtime:
zdravie, sviežosť a či krásu,
únavu, smútok alebo skepsu prázdnu?
Kedy sme naozaj starí a v akom veku?
Jednoducho vtedy,
keď mladosť s radosťou sú na úteku!

= MILENKA SI MÔŽEM DOVOLIT! MANŽEL
JE VÁŠNIVÝ HUBÁR! =

Bodka

Nevidieť bodku, čo nahlodala svet,
zamýšľa sa Pišta bez zbytočných viet.

S tvárou v rúšku prežíva svoj deň,
včera si neprišla ty, dnes ja neprídem.

Z telky sa valia nariadenia prísne,
a tak Pišta doma pri počítači kysne.

Po niekoľkých hodinách je zúfalý.

Ach, dal by si v krčme pivko a koláč u mamy.

Zakaždým, keď mohol, nemal čas,
ale má ho niekto dnes, prosím vás?

Uvažuje Pišta sám so sebou v byte,
mám voľno, ale nápady v prachu skryté.

Pre povinnosti zabudol bezstarostne žiť.

Zvaliť sa ľahko do trávy či sošku z dreva vyrobiť.

Život nás tak varuje,
zmeňme, ľudia, čo v nás staré je!

POČIJEŠ? KARANTÉNA SKONČILA PRED ROKOM!

Je to skúška

Ako si z množstva názorov
a správ neumazať svoju myseľ.

Je to skúška.

Ako si uvedomiť, čo všetko v živote má
a čo nemá zmysel.

Je to skúška.

Keď sa v sekunde život zmení.

Aj nové auto, telefón či háby sú odrazu bez ceny.

Je to skúška.

TRAHÝ, JE ZA MILAČIKA ZAPLATENÝ RECYKLAČNÝ POPLATOK?

Bez komentára

Zastavil sa svet?
Nie, veď planéta sa točí.
Tak prečo toľké ticho?
Na nebi, zemi, na úbočí.
Kde sa podel hluk a krik?
Ten, čo vládol mnohosmerne.
Nevie si človek so zmenou poradiť?
Nutné je iba chcenie.
Kto zadáva smer?
V živote ľudstva v dnešnom čase.
Nie je to iba výmysel?
Uťahujem akčne opasok si v páse.
Kto si?
Kto o mne rozhodovať chceš.
Pod mikroskopom ako bodliačina
však silnú vôľu nezvládneš!

-V TOM JOGURTE JE TOĽKO KULTÚR, ŽE
JE ZBYTOČNE' ČUMIEŤ NA TELKI... =

2020

Je láska ešte láskou v dvadsaťročnom vzťahu
alebo len zápis v kronike a porozumenie vzťahu?

Keď všade prší a v hrdlách vládne sucho,
pomôže čaro z kariet a na nebesiach ufo?

Môžu sa dnes mladí ľúbiť cez rúška
alebo v sieti četujú, vraj do ucha sa už nešušká?

Žijú dnes starenky s múdrosťou v náručí
či so smútkom v domove, lebo nik k nim nevkročí?

Je vôbec táto Zem ešte Zemou?

Alebo ľudskými tábormi s nevrlosťou a hnevom?

Prečo človek bdie a v noci spí,
koľko ešte urážok padne, kým sa vyslobodí?